

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

6. Dies Augusti. Qui succurrere perituro potest, si non succurrerit, occidit.
Lactantius lib. 6. Institution. cap. 11.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

Augustus:

Tessera.

609

de nocte, lamentis indulgebat magno, & assiduo flumine lachrymarum: sic enim ipse: (a) *Quis dabit capiti meo aquam, & oculis meis fontem lachrymarum, & plorabo die ac nocte, interfectos filia populi mei!* Cupit totum verti caput in aquas, novamque venam exoriri perennium fluviorum, ad miserandæ gentis piammentum. Hunc tu imitare, & ut imiteris Prophetam, audi hortantem Poetam:

Quando mala exundant, tunc lumina flumina fundant.

6. DIES AUGUSTI.

Qui succurrere perituro potest, si non succurrerit, occidit. *Lactantius lib. 6. Institutionum. cap. 11.*

Elemo- I.
synæ
dandæ.

Illa Tessera, fulminatrix est sententia: utpotè quæ misericordiam in miseros non tam commendat, quàm mandat. Mortem miser incurris, dum misero, si possis, non succurris. Sicut Misericordia cælum aperit, sic Immisericordia claudit. Et hic ferè est sensus D. Augustini. (b) *Ante fores gehenna stat Misericordia, & neminem permittit in carcerem mitti. Quidni dixeris ante fores cæli stat Immisericordia, & neminem qui fuerit immisericors sinit eo admitti?* Itaque opulentos ne se præbeant in operibus misericordiæ lentos, non tantùm invitat utilitas, sed compellit necessitas: eleëmofynas dare non tantùm possunt, sed debent. Nam teste D. Jacobo, (c) *Judicium sine misericordia erit illi, qui non fecerit misericordiam.* Audi hic D. Basilium in locupletes non tam perorantem, quam deronantem. (d) *Non es mi-*

Pars II.

Qq

sertus

(a) *Jerem. 9. 1.* (b) *Hom. 39.* (c) *Jacob. 2.* (d) *Oraç. ad divit.*

serius, non invenies misericordiam; non aperuisti domum, repudiaberis à regno. Non dedisti panem, non accipies vitam eternam. Et alibi. Seminaſti amaritudinem, et amaritudinem metes. Fugiſti misericordiam: misericordia fugiet à te: deteſtatus es pauperem, deteſtabitur ciſſim te, qui propter homines pauper factus eſt. Habent divites, unde timeant Epulonis divitis exemplum, vel potiùs exitium. Hinc rectè D. Auguſtinus: (a) Memento quid purpurato diviti contigerit, qui non idcirco damnatus eſt, quod aliena tulerit, ſed quod egenti pauperi ſua non tribuerit, & in inferno poſitus, ad petenda minima pervenit, qui hic parva negavit.

II. Habent & aliud exemplum Divites, illius divitis Evangelici, cui cum uberes fructus agri attuliſſent, non egit Deo gratias, ſed cogitavit intra ſe. *Anima mea, habes multa bona poſita in annos plurimos, requieſce, comede, bibe, epulare.* Graviter hinc iterum Baſilius (b) *O abſurditatem! ſi ſuillam haberes minimam, quid aliud dicere potuiſſes? Deſtrue omni omnium, avaritia cuſtodem: ſubverte fornices, demolire muros, oſtende ſoli frumentum curioſum: educ ex carcere vinciam opulentiam, duc in triumphum tenebroſa Mammona habitacula. Habes horrea, ſi voles, domus pauperum, reconde tibi ipſi theſauros in calum. Quid eſt quod impedit largitionem? Non adeſt indigus? non ſunt plena horrea? non parata merces? non præceptum clarum? eſt ſocius, riens conſumitur, nudus riget. Unam noſti vocem. Non habeo, neque dabo. Sum enim pauper. Reverà pauper eſt, & omnis boni inops, pauper dilectione, pauper humanitate, pauper fide in Deum, pauper aternâ ſpe. Cui inquit injuriam facio, ſi mea retineo, atque conſervo? Quam*

(a) de Conflict. virt (b) Hom. in illud deſtruaſti horrea

dic mihi tua? Unde accepta in vitam attulisti? Si à casu spontaneo dicis, impius es. Cur ergo tu dives es, ille verò egenus? Profectò omninò quo, & tu bonitatis, ac fidelis dispensationis mercedem accipias, dans Eleemosynas, & ille ob magna patientiæ certamina, præmia referat. Vide igitur quid facias, qui non solum detines, quæ tua sunt: sed etiam, quæ sunt proximi!

III. Observa quæ sequuntur. Esurientis est panis, quem tu detines: nudi est pallium, quod tu in vestiario cõservas: discalceati est calcæus, qui apud te compurescit: indigentis est argentum, quod apud te defossum est. Videsne divitias esse animarum redemptiones, & qui servas eas, perdere: qui verò perdit propter Deum, conservare? His non dissimilia habent alii. Sextus Pythagoricus: Melius est nihil habere, quam multa habentem nemini impertiri: si non das egenti cum poscit, non accipies à Deo cum poposcerit. (a) Huic accinit D. Zenon. Non est Tyranno dissimilis, qui solus habet quod potest prodesse commodis plurimorum. Quid, quod paupere quotidie moriente oppressione, fame, frigore, injuriâ, amicum tibi excolis aurum, custodis argentum, vestem pretiosam ornamentaq; superba, ac superflua pro Sacro-sancto habes sicut idolum: te per momenta componis, dives in publico, ditior in secreto. Non intelligis, quia homini inopiâ morienti, tantis opibus qui cum possit subvenire, non subvenit, ipse eum videtur occidere? O quantarum necesarum in phalaris pendent ornata matronæ, ornamentis cujus unum si solvas in pretium, distribuasq; necessitatibus singulorum, ex eorum respiratione cognosces, quantum malo ille consistat ornatus. Ob signo hoc de Misericordia erga pauperes, D. Augustini effato, velut aureo

Qq 2

figillo

(a) In sentent. Zenon. ser. de Justitia.

figillo, (a) *Perde ne pereas, dona ut acquiras; semina ut metas*: & audias hoc non tam meum scribentis, quam Poetæ canentis monitum:

Cum sis in mensa, primum de paupere pensa.

7. DIES AUGUSTI.

Nec referre potest Gratiā, nisi qui meminit; & qui meminit, jam refert. *Seneca lib. 2. de benef. capite 24.*

Gratitudo erga homines. I.

Cui relata est gratia, ille debet esse relatae memoriae; ut in hodierna Tessera monet Seneca. Præit exemplo universa Natura. Sic enim ima summis in mundo consentite Sapientes asserunt, ut nullum sit beneficium sine gratitudine; licet ad causam, cui defertur, non perveniat. Philolaus dixit; (b) Suffimenta aquæ, & terræ, esse tributa quæ persolvunt; incruenta sacrificia, quæ litant cælo regnanti. Quo plus arbores receperint à terra; illi radicibus magis adhærent, & in grati animi signum, parentem exornant gratissimis frondibus, amœnissimis floribus, & fecundissimis locupletant seminibus. Corvi, aquilæ, accipitres, sui juris effecti, & à parentibus emancipati illis loco cedunt, ne videantur æmuli rapinæ, unicuique enim, ex illis magno ad populandum, ut latetur, opus est tractu. Ita cum adolevit apum juvenis, & ad laborem roborata convaluit, relinquunt liber parentibus locus. Magnum hoc est homini documentum, de gratitudine parentibus exhibenda. Sed generatim observandum est, ne leges Gratitudinis

(a) *De verb. Dom. serm. 35.* (b) *Plin. lib. 10. c. 3.*